



DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Statsråden

Porsanger kommune
Ordføreren
Rådhuset
9712 Lakselv

✓
MLH

Deres ref
2010/2445/2/K01

Vår ref
201100169-/HEF

Dato

22 FEB 2011

2

Følgescooter for funksjonshemmede

Jeg viser til kommunens brev 11. januar 2011. Jeg skjønner kommunen slik at bakgrunnen for henvendelsen er at Fylkesmannen i Finnmark har opphevet vedtak truffet av kommunestyret om bruk av snøscooter og følgescooter i utmark for funksjonshemmede.

Funksjonshemmede utgjør en gruppe som generelt har større behov for, og må gis større muligheter enn andre til å benytte motoriserte fremkomstmidler i utmark. Miljøverndepartementet har derfor ved flere anledninger uttalt at kjøring for at funksjonshemmede skal komme seg ut på tur, *ikke* skal anses som turkjøring eller fornøyleskjøring i motorferdsellovens forstand.

Dette betyr likevel ikke at det er – og jeg mener det heller ikke bør være – være fritt frem for funksjonshemmede, uavhengig av grad av funksjonshemming, til å kjøre hvor de vil når de vil. Hensynet til natur, dyreliv og andre friluftsutøvere skal også ivaretas.

Kommunestyret kan etter søknad gi tillatelse til bruk av snøscooter for transport av funksjonshemmede. I vurderingen av om tillatelse skal gis må kommunen foreta en helt konkret vurdering av den enkelte søkers behov for transport mot de skader eller ulemper den vil føre til. Kommunen *kan* og *bør* sette vilkår for en eventuell tillatelse – for eksempel vilkår som kanalisering av kjøringen til bestemte tider og steder, og i alle fall vilkår om at tillatelsen gjelder for et visst tidsrom og som hovedregel for et visst antall turer. I kommuner hvor det er opprettet snøscooterløyper for rekreasjonskjøring – slik det er i Porsanger kommune – må kommunen vurdere om disse løypene kan dekke det behov den funksjonshemmede har for å komme seg ut i utmarka. Dersom den

funksjonshemmede har behov for å kjøre til bestemte steder utenom løypene, vil kommunen kunne gi tillatelse til å kjøre spesifikt til disse stedene.

Ved vurderingen av om det foreligger et "særlig behov" som tilsier tillatelse til bruk av følgescooter for en funksjonshemmet i medhold av nasjonal forskrift § 6, skal kommunen foreta en helt konkret avveining mellom den funksjonshemmedes behov og mulige skader og ulemper ved kjøring, sett i forhold til målet om å redusere motorferdselen i utmark til et minimum. I denne konkrete vurderingen må det forutsettes at kommunen legger betydelig vekt blant annet på funksjonshemmingens art og omfang samt på den funksjonshemmedes konkrete behov for hjelp og bistand under egen kjøring. Det er viktig at kommunen vurderer konkret om det behovet følgescooteren skal dekke, kan ivaretas på en annen måte som ikke nødvendiggjør dispensasjon til følgescooter, for eksempel om den funksjonshemmede isteden kan transportere ledsager på egen scooter eller på slede, eventuelt selv være passasjer. I kommuner med åpne snøscooterløyper må kommunen ta disse i betraktning i vurderingen – idet den funksjonshemmede fritt kan ha med følgescooter i slike løyper.

Jeg vil avslutningsvis fremheve at jeg mener det er en selvfølge at funksjonshemmede skal ha muligheter til å benytte vår flotte natur – både i Finnmark og andre steder i landet. Jeg mener at det eksisterende regelverket gir gode muligheter for dette.

Med hilsen



Erik Solheim